

2009. március 24., kedd

A strukturális alapokra vonatkozó rendelet végrehajtása (2007–2013)

P6_TA(2009)0165

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a strukturális alapokról szóló rendelet végrehajtásáról (2007–2013): a nemzeti kohéziós stratégiákról és az operatív programokról folytatott tárgyalások eredményei (2008/2183(INI))

(2010/C 117 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozó kohéziós politikai stratégiákról és programokról folytatott tárgyalások eredményeiről szóló, 2008. május 14-i bizottsági közleményre (COM(2008)0301),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az ERFA-ra, az ESZA-ra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelet),
- tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾ (a kohézióra vonatkozó stratégiai iránymutatások),
- tekintettel a kohéziós politikai stratégiákról és programokról folytatott tárgyalások (2007–2013) eredményeire (tagállami ismertető),
- tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentésre (COM(2007)0273) (a negyedik kohéziós jelentés),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról, az Európai Szociális Alapról és a Kohéziós Alapról szóló 1083/2006/EK tanácsi rendeletnek a pénzügyi irányítással kapcsolatos egyes rendelkezések tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0803),
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletnek az energiahatékonyságba és a megújuló energiaforrásokba való lakásberuházások támogathatósága tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0838),
- tekintettel az Európai Szociális Alapra vonatkozó 1081/2006/EK rendeletnek az ESZA-ból támogatható költségvetésű projektek körének kiterjesztése céljából történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0813),
- tekintettel a nemzeti és regionális szintű kormányzásról és partnerségről, valamint a regionális politika terén projektek megalapozásáról szóló, 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0108/2009),

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.⁽²⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0492.

2009. március 24., kedd

- A. mivel a Bizottság a nemzeti stratégiai referenciakeretekről és az operatív programokról a tagállamokkal folytatott tárgyalások eredményei alapján közzétette a fent említett közleményt,
- B. mivel a Szerződés 158. cikke értelmében a Közösség – gazdasági és társadalmi kohéziójának erősítése érdekében – törekszik a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a hátrányos helyzetű régiók vagy szigetek, köztük a vidéki területek lemaradásának csökkentésére,
- C. mivel az Európai Unió két legutóbbi bővítése a Közösségben a regionális egyenlőtlenségek jelentős fokozódását eredményezte, amit megfelelően kell kezelni a harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében,
- D. mivel a legutóbbi kohéziós jelentésekben növekvő tendencia figyelhető meg az európai régiók között és a szubregionális szinten jelentkező területi egyenlőtlenségek vonatkozásában, amelyekre jellemzőek a bizonyos mértékű gettósodás megjelenését és egyes távoli, illetve főként mezőgazdasági térségek folyamatos hanyatlását előidéző jelenségek, például a területi szegregáció,
- E. mivel a 2007–2013-as időszakra szóló nemzeti stratégiai referenciakeretek és operatív programok elkészítése tekintetében a tagállamok számára irányadó keretként a Tanács 2006 októberében elfogadta a fent említett kohéziós stratégiai iránymutatásokat,
- F. mivel a kohéziós stratégiai iránymutatásokban megállapított három prioritási terület Európa és a régiói vonzóbbá tétele beruházási és munkavállalási szempontból, a tudás és az innováció növekedést célzó javítása, valamint több és jobb munkahelyek teremtése,
- G. mivel e prioritások operatív programokba való átültetésének lehetővé kellene tennie a régiók számára, hogy szembenézzenek a globalizáció, a strukturális és demográfiai változások, valamint az éghajlatváltozás kihívásaival, és erősítsék a fenntartható fejlődést,
- H. mivel jelentős eltérések mutatkoznak abban, hogy a tagállamok hogyan hajtották végre a fent említett prioritásokat operatív programjaikban, attól függően, hogy az egyes régiók melyik regionális fejlesztési célkitűzés (konvergencia vagy regionális versenyképesség és foglalkoztatás) alá tartoznak,
- I. mivel az ERFA-ról, az ESZA-ról és a Kohéziós Alapról szóló általános rendelet arra kötelezte az Európai Unióhoz 2004 május 1-je előtt csatlakozott tagállamokat, hogy a „konvergencia” célkitűzés tekintetében a kiadási főösszeg 60 %-át, a regionális versenyképességi és foglalkoztatási célkitűzés tekintetében pedig 75 %-át a lisszaboni stratégiával kapcsolatos prioritásokra különítsék el, továbbá azon tagállamoknak, amelyek 2004 május 1-jén vagy ezután csatlakoztak az Unióhoz, ugyanezen megközelítés elfogadását ajánlotta,
- J. mivel a fenntarthatóság, a hátrányos megkülönböztetés minden formájának megelőzése, a felelősségteljes kormányzás és a partnerségi elv alkalmazása – az erőteljes intézményi és igazgatási kapacitással együtt – létfontosságú a kohéziós politika sikeres végrehajtásához,
- K. mivel a kohéziós politikának elég erősnek és rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy fontos szerepet játszhasson a jelenlegi gazdasági világválság hatásainak ellensúlyozására irányuló uniós erőfeszítésekben,
1. elismeri valamennyi tagállam arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a kohéziós stratégiai iránymutatásokban megállapított – a lisszaboni menetrend célkitűzéseinek megfelelő – három prioritást beépítsék az operatív programjaikba;
 2. megállapítja, hogy számos tagállamban meglehetősen lassan indult meg az új programozási időszak, ami veszélyeztetheti a finanszírozás hatékony felhasználását; bizakodásának ad hangot ugyanakkor azzal kapcsolatban, hogy a tárgyalások és az operatív programok jóváhagyási folyamata során tett kötelezettségvállalásokat a régiók és az Európai Unió egészének érdekében tiszteletben tartják;

2009. március 24., kedd

A regionális egyenlőtlenségek csökkentése

3. tudomásul veszi a tagállamok arra irányuló eltökéltségét, hogy a földrajzi elhelyezkedésükből, valamint gazdasági és intézményi fejlettségükből fakadó sajátos területi szükségleteiket a régiókon belüli és régióközi egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló stratégiák létrehozása révén kezeljék; ezzel összefüggésben emlékeztet a különleges földrajzi tényezőkkel rendelkező régiók – hegyvidéki régiók, szigetek, legkülső régiók, távoli határvárosok, elnéptelenedési folyamatokkal küzdő és határmenti régiók – sajátos fejlődési kihívásaival való szembenézést célzó, tagállamok által javasolt intézkedésekre; ismételten hangsúlyozza, hogy a gazdasági és környezeti szempontból egyenletes fejlődés, valamint a regionális egyenlőtlenségek csökkentése továbbra is az EU regionális politikájának legfőbb célkitűzése;

4. sajnálja, hogy számos nemzeti stratégiában és operatív programban a fenntarthatóság, az esélyegyenlőség, a megkülönböztetésmentesség és a partnerség elvét nem kielégítően alkalmazzák és dokumentálják; kifogásolja, hogy a Bizottság az ilyen hiányosságokkal küzdő operatív programokat mégis engedélyezte, illetve nem ragaszkodott ahhoz, hogy a tagállamok vagy a régiók orvosolják ezt a problémát;

5. hangsúlyozza, hogy az eddigi tapasztalatok szerint az országok közötti konvergencia mögött rejtve maradhat a régiók közötti és az azokon belüli egyenlőtlenségek növekedésének ténye; megállapítja továbbá, hogy az említett egyenlőtlenségek különböző területeken, a foglalkoztatás, a termelékenység, a jövedelmek, a képzési szintek és az innovációs képesség terén jelentkezhetnek; kiemeli a kohézió területi dimenziójának jelentőségét a problémák megoldásában;

A lisszaboni menetrendet szolgáló kohéziós politika

6. értékeli a nemzeti hatóságok által annak biztosítására tett erőfeszítéseket, hogy a lisszaboni menetrend megvalósítására szánt kiadások átlagos elosztása a konvergencia-regiókban a rendelkezésre álló alapok 65 %-át, a regionális versenyképességi és foglalkoztatási régiókban pedig annak 82 %-át képezze, ami valójában több az eredetileg kértnél;

7. meggyőződése, hogy sokkal több beruházásra van szükség e téren; úgy véli, hogy – a strukturális alapok féldős felülvizsgálata fényében – szigorúbb európai uniós iránymutatásokat és megnövelt pénzügyi forrásokat kell elkülöníteni e célok teljesítése érdekében, és különösen a strukturális finanszírozás legalább 5 %-át a meglévő otthonok energiahatékonyságának javítására kell költeni; e tekintetben felkéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a Versenyképességi Tanács 2008. október 9–10-i ülésének energiahatékonyságról szóló következtetéseit; kiemeli, hogy a megújuló energiák kulcsszerepet játszanak és jelentős fejlődési potenciállal bírnak az európai uniós régiókra nézve, mind a munkahelyteremtés, mint a fenntartható helyi fejlődés előmozdítása tekintetében;

8. támogatja a régiókat a lisszaboni célkitűzések operatív programjaik alapos és hatékony végrehajtásán keresztüli elérésére irányuló erőfeszítéseikben; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy szigorúan kövesse nyomon azok végrehajtását annak érdekében, hogy biztosítsák a célkitűzések gyakorlatba való átültetését, és tájékoztassák a Parlamentet a felmerült problémákról;

9. úgy véli, a transzeurópai energiahálózatokra elkülönített pénzügyi források nem elégségesek, miközben elengedhetlenül fontosak lennének a belső energiapiac létrehozása érdekében;

10. emlékeztet arra, hogy a növekedéshez és a foglalkoztatáshoz való jelentős hozzájárulásuk által a kis- és mikrovállalkozások és főleg a kisipari vállalkozások fontos szerepet játszanak a gazdasági, társadalmi és területi kohézióban; ezért az innováció minden formájának támogatására irányuló aktív politika alkalmazását sürgeti e vállalkozások tekintetében, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy teremtsen meg a vállalkozások, az állami szféra, az iskolák és egyetemek közötti kölcsönös együttműködés lehetőségeit regionális innovációs központok létrehozása érdekében, a Lisszaboni Stratégiával összhangban;

A globalizációra és a strukturális változásokra adott válasz

11. értékeli, hogy minden tagállam a kiutalt pénzeszközök jelentős részét a kutatás-fejlesztéssel és az innovációval kapcsolatos beruházásokra fordította, egy tudásalapú szolgáltató gazdaság kialakítása, a vállalkozások és a vállalkozássegítő szolgáltatások előmozdítása, valamint a társaságok és a munkavállalók új feltételekhez való alkalmazkodásban történő segítése révén; megállapítja, hogy az Európai Unió legtöbb konvergencia-regiója számára a közlekedési infrastruktúra általuk tapasztalt hiánya miatt továbbra is jelentős problémát jelent a hozzáférhetőség biztosítása;

2009. március 24., kedd

12. úgy véli, az iparpolitikát támogatni kell a strukturális alapok révén az EU és a tagállamok versenyképességének növelése érdekében; ezért támogatja, hogy a kohéziós politika prioritásnak tekintse az üzleti potenciál felszabadítását, különösen a kkv-k vonatkozásában;

Demográfiai változások és integrálabb munkaerőpiacok

13. elismerését fejezi ki a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseivel kapcsolatban, hogy előnyben részesítsék a munkaerő-piaci részvétel fokozására irányuló beruházásokat és biztosítsák az esélyegyenlőséget, ösztönözve ezáltal az ESZA és a 2007–2013. évre szóló PROGRESS kezdeményezés keretében támogatott intézkedéseket, amelyek célja a diszkrimináció felszámolásának segítése és a nők munkaerő-piaci helyzetének javítása; értékeli az ESZA által finanszírozott programokon belül a készségek javítására, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre irányuló tagállami intézkedéseket; hangsúlyozza a foglalkoztatás előmozdítása terén tett erőfeszítések folytatásának jelentőségét és szükségességét a növekvő gazdasági válság tekintetében, különös figyelmet fordítva a fogyatékkal élők és az idősek különleges szükségleteire a kohéziós politika végrehajtásának és értékelésének minden szakaszában;

14. támogatja a Bizottság által a kohéziós politikában végrehajtott „partnerség elvét”, és felhívja a Bizottságot, hogy vonja be a helyi és nemzeti nőszervezeteket az egyeztetésekbe és a végrehajtásba;

A fenntartható fejlődés, az éghajlatváltozás és az energia által támasztott kihívásokra adott válasz

15. úgy véli, hogy a környezetvédelemre, az éghajlatváltozás elleni küzdelemre és az energiahatékonyság előmozdítására irányuló intézkedéseket minden operatív programba be kell építeni, továbbá értékeli az e kérdések oly módon történő kezelésére irányuló tagállami kötelezettségvállalásokat, hogy a teljes kohéziós politikai költségvetés megközelítőleg egyharmadát ezekre különítik el; úgy véli azonban, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemre és az energiahatékonyság előmozdítására irányuló egyedi allokációk nem elégségesek a tényleges szükségletek kielégítésére;

16. úgy véli, hogy a versenyképességi pólusoknak a strukturális alapok felhasználásával történő kialakítása alapvető fontosságú, mivel jelentős potenciált jelentenek a jól fizetett munkahelyek megteremtésében és a növekedés fokozásában, ugyanakkor csökkentik a nagyvárosi agglomerációkra nehezedő nyomást; e tekintetben üdvözlő az URBAN program folytatását, és szükségesnek tartja a városi területek felélesztését és az elavuló városi infrastruktúrák helyreállítását;

17. hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok szabályai kimondják, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak az alapok végrehajtásának különböző szakaszaiban biztosítaniuk kell a nők és férfiak közötti esélyegyenlőséget és a nemi szempontok érvényesülését;

18. felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen tájékoztassák a polgárokat, a helyi hatóságokat, valamint a nem kormányzati és nőszervezeteket a 2007-től 2013-ig tartó programozási időszak keretében megvalósuló finanszírozási lehetőségekről, különösen a konkrét programokról való tájékoztatás, a strukturális alapokból való társfinanszírozásra való jogosultság, a társfinanszírozási szabályok és a visszatérítési szabályok tekintetében, valamint arra vonatkozóan, hogy hol található az ajánlattételi felhívások;

19. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a túlzott adminisztratív akadályok ne tartsák vissza a nem kormányzati szervezeteket a projektfinanszírozás kérelmezésétől, különösen azokat, amelyek a gazdasági szempontból hátrányos helyzetű, a bevándorló, a valamely etnikai kisebbséghez tartozó, a fogyatékkal élő, a gondoskodására bízott személyt ellátó, valamint az erőszak vagy kényszer áldozataivá vált nők támogatásával foglalkoznak;

20. megállapítja, hogy alapvető különbség van aközött, ahogy az EU-15, illetve az EU-12 tagállamok e területen elosztották a forrásokat a környezetvédelem területén, továbbá elismeri, hogy az új tagállamoknak jelentősen több forrást kell szánniuk az Európai Unió közösségi vívmányokban meghatározott, környezetvédelemmel, éghajlattal és biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzéseinek megvalósításához;

2009. március 24., kedd

21. hangsúlyozza az együttműködési kapacitás és a rendelkezésre álló források hatékony felhasználása összehangolásának fontosságát, minden lehetséges eszközt felhasználva, beleértve a bevált gyakorlatok cseréjét, a tájékoztató kampányokat, a közös cselekvéseket, az új technológiák cseréjét és partnerségek kialakítását, mivel ez a már meglévő együttműködési programok eredményes végrehajtását eredményezi, és különösen növeli az új tagállamok támogatásbefogadási képességét;

22. úgy véli, hogy a gazdasági válság idején a tagállamoknak ki kell aknázniuk a környezetvédelem és a munkahelyteremtés közötti szinergiák megteremtésének a kohézióra vonatkozó stratégiai iránymutatásokban meghatározott fogalmát, és több forrást kell elkülöníteniük a környezetbarát gazdaságot, környezetbarát munkahelyeket és környezetbarát innovációt előmozdító projektek számára;

A többszintű kormányzás és a partnerség megerősítése

23. úgy véli, hogy a többszintű kormányzás és a partnerség elve az operatív programok legitimitásának, átláthatóságának és hatékonyságának kulcsfontosságú elemei a programozási szakasz és különösen a végrehajtási folyamat során; ezért üdvözli az összes tagállam által a saját intézményi keretükkel és hagyományokkal összhangban arra irányulóan tett erőfeszítéseket, hogy az ERFA-ról, az ESZA-ról és a Kohéziós Alapról szóló általános rendelet 11. cikkével összhangban a mostani időszakra szóló programjaikban megerősítsék a partnerség elvét; különösen a hatékony partnerségek kiépítésében kevés tapasztalattal rendelkező új tagállamoknak ajánlja, hogy következetesen erősítsék meg a partnerség és átláthatóság elvét az operatív programok végrehajtásakor;

24. felhívja a tagállamokat, hogy kerüljék el a túlzott késlekedést a lezárult projektek költségeinek visszatérítésében, megállapítva, hogy az ilyen gyakorlat által okozott fizetésképtelenség gyakran megakadályozza a kedvezményezetteket – amelyek főként helyi hatóságok és non-profit szervezetek – a tevékenységi körükbe tartozó további tevékenységek folytatásában;

25. kiemeli, hogy a strukturális politika végrehajtásában jelentkező késedelmek egyebek között az eljárások túlzott merevségére vezethetők vissza, és hogy emiatt szükségessé vált az eljárások egyszerűsítése és a felelőségek és hatáskörök világos megosztása az Európai Unió, a tagállamok és a regionális és helyi hatóságok között;

26. felhívja a tagállamokat, hogy már a nemzeti stratégiai referenciakeretek tervezési szakaszában szorosan működjenek együtt a regionális és helyi hatóságokkal annak érdekében, hogy biztosítsák a nemzeti stratégiák megfelelő végrehajtását, és teljességgel megfeleljenek a többszintű kormányzás mögött meghúzódó elgondolásoknak;

27. felhívja a figyelmet a magán és az állami szektor közötti, a köz- és magánszféra partnersége formájában történő együttműködés előmozdításának szükségességére, amelynek célja a befektetések hatásait erősítő számos kulcsfontosságú projekt kivitelezésének lehetővé tétele;

28. megállapítja, hogy szükség van a strukturális alapok által finanszírozott programok koordinálásának és a vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódó kiegészítő jellegének értékelésére; rámutat, hogy a helyben szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a két program közötti szinergiákat nem használják ki kellő mértékben;

Az intézményi kapacitások kiépítése

29. értékeli a szakpolitikák hatékony végrehajtása és az uniós pénzeszközök kezelése tekintetében az intézményi és igazgatási kapacitás megerősítése fontosságának fokozott felismerését; szorgalmazza, hogy valamennyi konvergencia-régióban tegyenek jelentős erőfeszítéseket az intézményi kapacitás megerősítésére és az állami hatóságok szakmai hozzáértésének növelésére;

2009. március 24., kedd

30. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politikának a vidéki területekre is kell irányulnia, hiszen a területi kohéziót csak a város/vidék egyensúly javításával lehet elérni;

A sikeres politikák érvényesítése, a tudás növelése és a helyes gyakorlatok elterjesztése

31. különösen értékeli, hogy az új tagállamok beépítették a 2007–2013-as időszakra szóló operatív programokba az URBAN és az EQUAL közösségi kezdeményezések eredményeit; elismeri a tagállamok által a fenntartható városfejlesztésre vonatkozó integrált tervek életbe léptetésére tett erőfeszítéseket, mivel a városok adnak otthont a gazdasági növekedésért és munkahelyteremtésért felelős iparágaknak; úgy véli továbbá, hogy a fejlődés felgyorsítása és a magasabb növekedési arányok elérése érdekében ki kell aknázni az európai területi együttműködési programokban, valamint a Jessica, Jaspers, Jeremie és Jasmine eszközökben rejlő minden lehetőséget;

32. felhívja a tagállamokat, hogy a strukturális alap minden projektjével összefüggésben vegyék figyelembe azoknak a nőkre gyakorolt hatását, illetve a nemi szempontokat;

Következtetések

33. úgy véli, hogy nem mondható ki értékítélet a tagállamok azon döntését illetően, hogy hogyan valósítják meg a kohézióra vonatkozó stratégiai iránymutatásokban meghatározott keretfeltételeket a nemzeti stratégiai referenciakereteik és operatív programjaik kidolgozása során; értékeli, hogy minden tagállam – egyedi igényeikkel és korlátaikkal összhangban – jelentős erőfeszítéseket tett valamennyi szakaszban a kohéziós politikai prioritások elérésére;

34. úgy véli, hogy a források elosztásának átláthatósága, valamint a strukturális alapok esetleges kedvezményezettjei számára az információkhoz való hozzáférés megkönnyítését szolgáló adminisztrációs egyszerűsítés kulcsfontosságú előfeltételek a kohéziós politika átfogó céljainak eléréséhez;

35. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg az általuk annak biztosítása érdekében életbe léptetett eljárásokat, hogy a kohéziós politika végrehajtása tekintetében teljesen működőképes integrált megközelítést alkalmazzanak, ezáltal biztosítva, hogy megfelelően figyelembe veszik bármely adott operatív program összes aspektusát;

36. támogatja a Bizottságot annak biztosítására irányuló erőfeszítéseiben, hogy a tagállamok hatékony ellenőrzési rendszereket működtessenek annak érdekében, hogy hatékony és eredményes pénzügyi irányítást alkalmazzhassanak a közösségi kiadások tekintetében;

37. megjegyzi, hogy a jelenlegi gazdasági világválság új helyzetet teremtett valamennyi tagállamban, ami szükségessé teszi a beruházási prioritások újraértékelését és esetleges kiigazítását; üdvözli a Bizottság fent említett javaslatait, amelyek célja a rendeletek annak érdekében történő módosítása, hogy azok e kivételes körülmények között megfeleljenek az Európai Unió szükségleteinek, valamint megismétli azon véleményét, hogy a kohéziós politika központi jelentőségű a gazdasági helyreálláshoz az Európai Unió egész területén; következképpen elutasít minden olyan kísérletet, amelynek célja a politika nemzeti hatáskörbe vonása;

*

* *

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.